

GUNVÖR HOFGAARD
KALMAR LINDENSKOV

Vit sita inni í kamarinum hjá 16 ára gomlu Beintu Joensen í Krosslið 11. í Havn. Hon situr í skrivibordsstólinum framman fyri songini, sum forrestin er ein vatnsong. Beinini liggja á songarstokkinum. Eg sita á fótalagnum og skrivi niður á blokkini í mini allarfyrru uppgávu sum journalistur. Eg eri í starvsvenjing á Sosialinum.

Tað einasta, sum visir á, at hon hevur verið í Italia, er ein litil Italiensk dukka, sum stendur á eini hill, annars er kamarið sum flest øll onnur kømur eru. Prátið fer so í gongd.

Hví fór tú avstað?

– Eg vildi royna nakað nýtt og hevði hug til eina aveksling.

Hvat søgdu foreldrin hjá tær til tað?

– Í fyrstani dámdi teimum einki, tey søgdu, at eg var so ung og tordu illa at lata meg búgva hjá púra ókendum fólki, men at enda jattað tey.

Hvat gjørdi tú so aftaná, attú hevði fingið loyvið?

– Eg fekk fatur á faldarum frá AFS, ROTARY og STS, og sendi so eina umsókn til AFS. Hetta var í februar 1995.

Hvussu ber tað til, at tú valdi AFS?

– Eg valdi AFS, tí tað er eitt fýroyskt felag, men eg ivaðist kortini, í um eg skuldi velja okkurt annað.

Hví valdi tú Italia?

– Eg veit ikki. Eg skuldi velja 5. rýsk lond og valdi Italia sum nr.fimm, so tað var mestsum ifylla, sigur Beinta og leggur afturat. Men annars so var ein grundin, at tey læra bæði enskt og franskt í skúlanum, og italienskt líkast so nógv sponskum, so tað hevði verið ein fýrminur hjá mær uppi í Hoydølum.

Nær fór tú avstað?

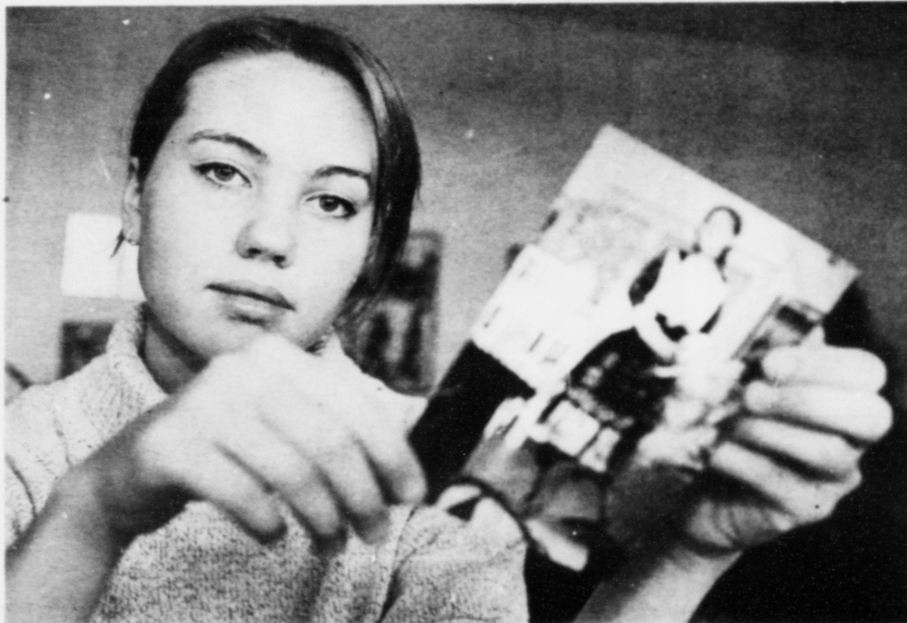
Hon suffar. – Eg fór avstað 1. september 1995 við Norrønu til Danmarkar, har var eg í eina viku við foreldrunum. Eg timdi so illa avstað, men alt var ornað og góldið, og eg hevði plágað lívið av mammu og babba um at sleppa avstað, so nú var ongin vegur aftur. Eg noyddist avstað.

Nær vart tú so hjá familjuni í Italia?

– Eg kom til tey 9. september.

Hvar í Italia búði tú?

– Eg búði á oygni Sardinii í einum lítlum býði, sum eitur Oliena við uml. 8000 íbúgvum. Býðurin var SOÓO rotin, verri enn

16 ára gamla Beinta úr Havn á Sardinii:

Eg longdist illa...

Havnin, har hendi ONKI !!

Hvussu var familjan?

– Tey vóru fitt. Pápin æt Salvatore og var 41 ár, mamman æt Marinella og var 40 ár, so hevði eg eina systur og ein beigga, tey itu Annalisa 16 ár og Danielle 9 ár. Eitt var nokso rotið, eg hevði sama kamar, sum systir mín, so eg mátti lurta eftir tí sama tónleikinum sum hon, og tað var bara heavy metal. Tað var RÆDULIGT! Hon fylgdist eisini við einum banda, dreingirnir høvdu allir langt hår, vóru í leðurjakka og boots, ein av teimum var altíð í ljósareyðum buksum. Genturnar í bandanum høvdu allar grønt ella svart neglalakk og hárið hjá teimum var púra stívt í geléið.

Danielle gjørdi ikki so nógv um seg, hann var ógvuliga friðarligur. Tey gomlu vóru fitt, men streng t.d. Slapp eg ikki í skúlaveitslu, tí veitslan býrði kl. 22.30, og tað var ALT ov seint.

Var ikki torført at skilja málið?

– Jú, tað var tað og serliga í skúlanum, eg fólði meg sum eitt spurnartekin, hon ristir við høvduinum.

Hvussu var við hitanum?

– Eg taldi slett ikki hitan, eg hevði altíð ilt í høvduinum. Men tað vóru eisini uml. 40 hitastig, akkurát tá eg var komin, og sat eg úti í meir enn 15 min., så eg út sum ein hummari.

Hvussu var í skúlanum?

– Skúlin STINKADI ! Altíð skuldu vit reisa okkum upp og siga: "Góðan

morgun frøkun," og komst tú ov seint í tíma, so skuldi tú upp til stjóran við full musikk. Næmingarnir vóru ókeypis, teir vóru fittir, men hugdu ræðuliga nógv eftir mær í fyrstuni, sjálvandi, eg var ørvís.

Hvussu nógv vóru tit í flokkinum?

– Vit vóru 23 næmingar í aldrinum 16 til 22 ár. Har niðri tekur framhaldsdeildin 5 ár, ikki sum her 3 ár, og um tú hevur góð evnir noyðist tú ikki at ganga øll árin í skúla, tað galdar eisini í barnaskúlanum.

Gjörði tú annað enn at ganga í skúla?

– Ja, eg gekk til fimleik og dans, trigger ferðir um vikuna.

Fortel frá einum vanligum gerandisdegi.

– Ert tú sikkur uppá, at tú vilt hoyra tað? Hann var onki spennandi.

Kl. 7.15 fór eg upp, lat meg í, at morgunmat o.s.fr.

Kl. 7.25 fóru eg, Annalisa og ein vinkona hjá henni til Nuoro (býurin har skúlin var) við pápa vinkonuna.

Kl. 7.25 vóru vit í Nuoro, har møttu vit "bandanum" á einum ávisum staði, vit vóru so á hesum staðnum í uml. 45 min. og fóru so í skúla.

Kl. 8.30 sótu vit í skúlastovuni.

Kl. 13.30 fingi vit frí og møttu aftur bandanum.

Kl. 14.00 fóru vit heim aftur við pápa vinkonuna.

Kl. 14.10 vóru vit heima og ótu døgurða.

Kl. 14.30 bo?!(merkir eg veit ikki á italienskum).

Salvatore fór aftur til arbeiðis, Marinella legði seg at sova og Danielle spældi, hann var sum oftast inni og spældi einsamallur. Eg og Annalisa fóru upp á kamarið. Hon setti seg at tekna, blóð, "deadningarhøvd", svørð o.s.fr. og skrivaði "headbangarasangir", meðan hon sat og nikkadi afturvið onkrum "heavy metal". So eg setti meg at skriva brøv heim til Føroyar.

Kl. 17.30 kom pápin heim

og vit ótu nátturða.

Kl. 19.00 tóku vit av borðinum og, settu okkum at hyggja at sjónvarpi. Um eg fór út, skuldi eg vera heima kl. 20.30.

Kl. 22.00 fóru vit øll í song.

Hvat ótu tit annars?

– Vit ótu pasta hvønn dag, annars so fingi vit fisk og kjøt. Tey ótu ikki nógv søtt, ikki sum her í Føroyum drekkamunn í tíð og ótíð. Pápin bryggjaði vín og drakk vin afturvið matinum, og vit onnur drukku vatn.

Hvat við mannfólkinum? Hon flennir eitt sindur.

– Teir vóru allir eins.

Allir við stuttum hárið, høvdu hárið fult av gelé og vóru meir ella minni stoltir.

Teir við longum hárið, brúktu ikki gelé, teir gingi í leðurjakkum og "boots" og vóru annars "cool". Nakrir, men fáir, vóru ljóshærdir og høvdu blá eygu, teir vóru bara magnetir, og allar genturnar sveimaðu um teir, hóast teir ikki sóu gott út.

Hví komst tú so skjótt heimaftur?

Smilist eg haldi, at hon fólir seg eitt sindur illa.

– Eg longdist so RÆDULIGA illa, tað var ikki ein dagur, sum eg ikki hugsaði um Føroyar og hvat vinirnir mundu gera. Tankin um, at eg skuldi vera har í 10 mánaðar gjørdi, at eg longdist bara verri, so tað mátti bara bliva so.

Var ikki ringt at siga farvæl?

– Jú, men tað var verri at siga familjuni, at eg vildi sleppa heim, tað var virkurliga flóvsligt.

Hvussu leingi vart tú so í Italia?

– Eg var har í umleið fýra mánaðar, eg kom heim til Føroyar 21. desember.

Angrar tú, at tú fór avstað?

– Nei, tað geri eg ikki, men eg angri, at eg valdi eitt heilt ár.

Adrenn Beinta fór til Italiu var hon so troytt av at búgva í Føroyum, at hon hevði avgjørt ongantíð at flyta heimaftur. Hon hugsað ørvís í dag.

Beinta sitir her og sýnir Gunvør Hofgaard, sum er í starvsvenjing á Sosialinum, myndir av Sardinii